

Dagbladet.

No. 185.

Udkommer alle Søgnebage og kostet 1 Spd.
60 f. Halvaaret med Tilleg af 30 f. i Porto.

Fredag den 12te August 1870.

Pris for Besendigelses er 25 f. pr. Postlinie. Angaaende Besendigelse, der tilgås intet inden i Norst Holstebro, se h. J. Jensens Avertissement nedenfor i Bladet.

2. Marg.

Imorgen

(Vorbag) indleveres Breve paa Postkontoret til Ørsbæk, Hvidsten, Svan, Moss, Hørten og Holmestrand indtil Kl. 2 Efterm.; til Postaabennerne ved Kongsvinger og Eidsvold-Jernbanerne, Sverige over Charlottenberg indtil Kl. 7½ Efterm.; til Ørsbæk, As, Hølen, Svan, Hvidsten, de smaaalste Byer og Vestlandet indtil Bergen intil indtil Kl. 7½ Efterm.; til Sandvigen, Ålesund, Kongsvinger, Levanger, Lymne, Hønefoss, Drammen og videre til Vestlandet indtil Bergen indtil Kl. 7½ Efterm. Til Postaabennerne ved Eidsvold-Jernbanen samt videre over Stange, Hamar, Østerdal og Kvitsjø til Trondheim, Næraas, Trondhjem, Levanger, Namros, Nordland og Finnmark; til Romsdal over Gudbrandsdalen indtil Kl. 7½ Efterm.; til Danmark indtil Kl. 7½ Efterm.

Kontoret for By- og Pakkepost fra Kl. 8 Form. til Kl. 8 Efterm. og fra Kl. 6-8 Efterm.

Postkontorets forskellige Afdelinger holdes åbne til følgende Tider:

Kontoret for alm. Breve og for Aviser fra Kl. 8 Form. til Kl. 8 Efterm.

Kontoret for Pengebreve og rekom. Breve fra Kl. 8 Form. til Kl. 6 Efterm. (Dog kunne rekommanderede Breve leveres paa Kontoret for almindelige Breve i Tidsskrift mellem Kl. 6 til 8 Efterm.).

afgaar Jernbanetren til Eidsvold, Kongsvinger og Arvika Kl. 8 Form. til Eidsvold og Kongsvinger Kl. 5 Efterm., og ankommer fra Eidsvold, Kongsvinger og Arvika Kl. 10, 12' Form. og Kl. 7, 7' Efterm.

Æbindernes Mening om „Æbindernes Underkuelse“.

(Af en Kvinde.)

III.

(Sidste Artikel.)

„Allons enfants de la patrie,
le jour de gloire est arrivé!“
La Marsalaise.

Hvad jeg i mine foregaaende Artiller har sagt at udvikle, kan sammensettes i Korthed i den Sejning, at netop nu, i den historiske Periode, som begyndte med den store første franske Revolution i 1789, da de nye Livsprincipper, som nævnes Frihed, Lighed og Broderstab, samlede sig under Oplysningens Banner, med uimodstaelig Magt trængte frem paa Historiens Skueplads, netop ved det Vendepunkt begyndte Forholdet mellem Mand og Kvinde at synke og blev sjælere og mere forrykket end det nogensinde havde været. Det er en besynderlig Kjendsgjerning, at paa samme Tid, og man kan sige i samme Mon, som de nye Ideer sejrede og Oplysning blev almindelig, blev Mandens Opsatning af sit Forhold til Kvinden og af hendes Natur og Væsen bestandig mere uklar, indtil den naaede den Grad af Formørkelse, som jeg har benevnt Sindsforvirring. Dette kom af, at Manden i sin Seiersrus glemte at give Kvinden Del i den Frihed, hvis Guder han selv nød. Det varede saa længe, inden han kunde bekjempe sig til denne Retfærdighedshandling, at Begges Tilstand blev forærlig; hun var en kuet undertrykt Stakket og han en overmodig uretfærdig Daare. Jonas Lie oplyser i Folkebladet for 16de Juli, at „Negerslaven havde for han besvredes netop samme retslige Stilling, som den norske Hustru har til sin Herre.“ I gamle Dage var imidlertid dette Forhold ogsaa anderledes i vort Land. Slaveri stred mod vore Forfædres hele uafhængige Land, og for Hustruen flyttede ind i Huset, stede der altid en Overenskomst om Formuen, hvorfra hver ansaaes for at raade over Sit. Naar Skilsmissen fandt Sted, tog ogsaa Hustruen sine Midler med sig igjen ud af Huset.“

Dette er en Støtte for min ovenfor fremsatte Baastand, at Forholdet mellem Mand og Kvinde var i den første Halvdel af dette Aarhundrede funket dybere end nogensinde før. Derfor maa der nu en formelig Omvelting, en Revolution til i denne Sag, da det gjælder i et eneste uhøre Stridt at komme fra en halv muhamedansk og halv sydhavsskif Tilstand til Overensstemmelse med de øvrige i det kristelige og civiliserede Europa bestaaende Forhold. Jeg figer halv muhamedansk, thi Kristendommen værgede jo for os. Kirken var ikke stængt for os og Guds Ord var os ikke forholdt — og Flertonier tilbød Loven ikke. Dette gjorde saa meget, at selv den ultimative mandlige Opsatning forbundt et vist moralst Begreb med Ordet „Fruentimmer“, omendkjøn den ikke var paa det Røde med, om hun skulde regnes til Dyr eller Menneske. At den Tids intelligente Mænd med Digerne i Spidsen betydeligt formildede denne barbariske Tilstand, er jo sikkert nok. Der gives Mand, til deres Ære være det sagt, hvem det vilde være umuligt at behandle sin Hustru, eller hollensomhedsst anden Kvinde, anderledes end med Enhed, selv om hun stod dybt under ham, hvor meget mindre da, naar hun i enhver Henseende var ham værdig eller levnhydig. Men som bekjendt er de ægte

Perler altid sjeldnere end Flintesten og andet Grus.

De to Modstandere, som nu staar ligeoverfor hinanden paa Krigsstuepladsen, fremstille ogsaa de to modsatte Poler i Mandens Forhold til Kvinden. Kvinderne vil have det som Tyrken, han vil høstet sidde i Sofoen i Slobrot og Tøsler med en lang Pipe i Munden og have Kvinden dyrkende, knælende og bærende foran sig, medens han fra Sid til anden af far Maade udstrækker sin Haand for at hun kan saa kyss paa den. For Frankmanden derimod er det uadstillet fra hans Natur og Bevidsthed at bringe hende sin Hylding, og han finder, at Livet saaledes bliver sjællere. Jeg er heri enig med ham, og trost ikke, at det er alene fordi jeg er Kvinde, at jeg tænker saa; den tynde Maade finde jeg derimod rent ud sagt væmmelig og muhamedansk. Kvinderne staa bag sin Stol for at opvarte sig. Frankmanden vilde rimeligt ikke engang kunne udholde et saadant Syn, men strax forlade et Selstab, hvor det gik saaledes til; jeg falder en saadan Levemaade sydhavsskif.

Da jeg allerede har nævnt Krigsstuepladsen, saa kan jeg ikke modstaa min Lust til at pege hen paa det store Livsbilledet, som nu udfoldet sig for vores Dine. Jeg vil sammenligne Østerrigernes og Preussernes Afserd i 1863—64, da disse to Stormagter allerede sig for at overfalde det lille Danmark, og bagefter ikke stammede sig for at prale med denne Hætedaad, med den Afserd, som „Skabningens Herre“ viste, da han med Lovens Jernnaag i Haanden kuede det stakkels „Fruentimmer“, og siden triumferede over sit Herredomme. Egledeles vil jeg sammenligne John Stuart Mill og alle de andre Fortjæmpere for Kvinden og hendes Sag, og alle de øde Mænd, der tænke som dem (deres Tal er stort), med Kaiser Napoleon, der nu udsender sine af alle ridderlige Hæller beskydede Frankmænd, med deres af Hæder straalende Bajonetter, for at tugte disse preussiske Pralhanse, og vil udraabe et: Held for det franske Kvaben!

Kristiania, 12te August 1870.

Danske Dagblad striver den 8de August: „Efterretningerne fra Krigsstuepladsen ere meget alvorlige og kunne ikke Undet end vække Bekymring.

Den Overrumpling, som i Torsdags lykkes Preusserne ved Weissenbourg, er blevet benyttet af disse med Raahed og Energi, og er der begaet en Fejl af Frankmændene paa dette Punkt, har den hævet sig hurtig og blodig. Da der omsider efter lang Tiden meldtes Noget fra Paris om denne Affære, tilspiedes det, at General Mac Mahon koncentrerede sin Styrke henimod de truede Steder, men Kronprins Friederich Wilhelm, der med General Blumenthal som Stabschef fører den tynde Hærs venstre Fløj, har været hurtigere end sin franske Modstander, og allerede i Lørdags Eftermiddags Kl. 4½ funde han telegrafere, at han havde slaet Mac Mahon og kastet Frankmændene tilbage imod Bitsch. Kl. 6 tilspier han, at der fra Mac Mahons Armekorps, som var forstærket med Divisioner af Korpserne Hailly og Canrobert, er erobret to Ørne, sex Mitralloser og nogle gredive Kanoner samt taget over 4000 Fanger.

Samtidig meldes der fra Tyskernes høje Fløj om en Fremrykning ved Saarbrücken, og sjælt de her vundne Hærde ikke paa langt nær kunne maale sig med dem, som ere opnaaede imod Øst, synes det dog, at ogsaa her den franske Styrke er trængt tilbage. General Goeben har i Lørdags efter en lang og heftig Kamp imod Dele af Grossards Armekorps stormet en stærk fransk Stilling paa Høiderne ved Spichern eller Spichhorn, lidt SW for Saarbrücken, men paa fransk Territorium, tilsporet Grossard betydelige Tab og gjort mange Fanger.

Endelig meldes, at Prins Friederich Carl igaar er gaet fra Homburg til Bliescastil, som ligger ved Foreningspunktet af to Jernbaner tot ved Zweibrücken.

Det vil altsaa med andre Ord sige, at Preussernes venstre Fløj, Centrum og høje Fløj paa en Gang ere i Fremrykning og ifør med at forne sig for med deres samlede Masse at bryde igennem den franske Linie, hvis østlige Del er

stærkt svækket. Naar der i et officielt Telegram fra Mainz, hvor Kong Wilhelm opholder sig, fortelles, at den franske Arme har „gjort omkring paa hele Linien og trækker sig tilbage til det Indre“, indeholder dette en aabenbar Overdrivelse; der kan kun være Tale om, at den franske Hær foretager de nødvendige Bevægelser for at koncentrere sig og i Stillingen fra Straßburg over Lunéville og Nancy til Meß at modtage det Angreb, der maa antages for umiddelbart forestaaende, maaesse alt er begyndt.

Men allerede dette er da ogsaa alvorligt nok, at Frankmændene, efter at have begyndt deres Feltnog med følelige Nederlag, nu hjæmpe paa Frankriges Jordbund og maa forsøre sig imod en Fiende, hvis Dygtighed efter har givet sig Vidnesbyrd, og hvis Tilstid og Kamphjært ere voxede uhyre ved disse første Triumfer.

Men man maa dog ikke af disse nedslaaende Efterretninger lade sig forlede til den Tro, at Kampens Skæbne hermed er afgjort, eller at vi skulle opleve en Gjentagelse af det sorgelige Stue-spil i Bohmen, hvor Preussen for frem fra Seir til Seir for endelig i et hurtig fremtvunget Hovedslag at lægge den Overvundne for sine Hæder. Endnu er Intet afgjort uden dette En, at Preussere kunne seire over Frankmænd, selv om det står med saa umadelige Øre, som man efter de givne Anhydninger med Hærfærdelse maa udmaale sig. Dette vil medvirke til, at Krigen, som Kaiser Napoleon udtalte i sin Proklamation, bliver besværlig og langvarig, men om man end med Føje skyder Victoria i Berlin, er det kun Bataljer, ikke Feltnog, der er vundet. Trods det lidte Tab staar den franske Hær i hele sin uhyre Valde, ledet af udmerkede Ansædere, rustet med ypperlige Vaaben, støttet til faste Punkter, af hvilke nogle ere de stærkeste i Verden, optændt af en Begeistring, som nu i Maseriet over det Skete vil hente Kjæmpeskæster, og det næste Budstab, som kommer til os fra Valpladsen, kan forkynde en Opreisning, der opveier alt det Tabte.

Bag Armeen staar det franske Folk, rede som den til at føre Kampen til det Yderste. Det er forekommet for i Frankrigs Historie, at Preusserne skrængt have overstredet dets Grænser, men have maatte vige tilbage for det sig i hele sin Kraft rejsende franske Folk. Frankmændene vide noie, hvad det gjælder. Ikke blot Frankriges politiske Stilling i Europa, der har lidt et haardt Stod ved Sadowa, staar paa Spil, men en preussisk Seir vilde blive enstydig med Tilstetgjørelsen af selv den nationale Integritet, som levedes ved Wienertraktaterne 1815. Hvis de preussiske Vaaben sit Overmagten, vilde Folgen blive, hvad der for saa klar tilbage vilde have lydt som Eventyr, at Alsace og Lorraine reves løs fra Riget, og at Frankrig, som et af de berliniske Organer alt hæromdig har slaaet paa, indstænkedes til de „naturlige Grænser“, som betegnes af Mosel og Rhinen. En forstærkelig Evidensstab vil reise sig hos hele det franske Folk ved Tiderne fra Woerth og Saarbrücken, og intet Øffer, som kan kreves af det, vil synes for stort. Det er Paris, som ved sin Holdning kommer til at give Tonen an. Man kan vel ikke uden al Bekymring tænke paa, hvad Dieblifikets ophidsede Stemning mulig kunde føre til, og hvad revolutionære Elementer af forstærklig Art kunde forsøge paa at misbruge den til. Men vi tro dog, at i dette skæbnesvængre Minut Frankmændene ville glemme Alt for det En, at de ere Franske, og at de ville indse, at enhver indre Rystelse er en Svækkelse af Frankrigs Kræfter, at fun det Bestaaende formaar at frelse Landet, Folket og dets Øre. Ministeriet vil sikkert ikke have talt forsgæves, naar det tilraaber alle Frankmænd: „Lad os være enige og i dette Dieblik kun have en Tanke, et Ønske, et Maal: vores Vaabens Triumf!“

Før os Danske er det, som om disse Slag havde truffet os selv. Saar inderlig er den Sym-pathi, vi føle med Frankrig, saa noie er vor Fremtids Skæbne, vor Frelse eller vor Under-

gang, knyttet til den nu rasende Kamp, at vi ere tilmøde, som var det vor egen Sag. Hjæret banker af Haab og Frygt, som var det Dannebrogs, der vadede i Striden istedetfor den tresfarvede Fane med Ørnene. Det kan ikke være anderledes, og det er for os, som om denne Høstelse blev endnu sterkere og dybere ligeoverfor den vogende Fare. Lad da heller ikke os tage Modet, fordi der kommer tunge Skyer paa Himmel, fordi Lynet knitter og Tordenen ruller omkring os. Lad os holdest ved Haabet og Tilstiden, ved Fortrofningen til det franske Folk og den franske Hær, ved den Tro, at der er en Historiens Retfærdighed, som tilslidt vil gjøre Udsagnet og med sin hævnede Straf ramme den, hvis Magt og Storhed er bygget paa Svig, opfort med Vold, omgjæret af samvittighedslose Mænner“.

General Grossards offisielle Indberetning om Afferen ved Saarbrücken er dateret den 3de August: Den 31te Juli havde General Grossard, som havde forlagt sit Hovedkvarter til Morsbach, sin første Division (General Berg) i Venning, den anden (General Bataille) ved Forbach og den tredie (General de Laveaucoupet) i Geting. Den følgende Dag vare det andet Korpses Stridskraeft koncentrerede omkring Forbach og igaar, den 2de August, rykkede 2den Division mod Saarbrück. Fægtningen den 2de August var en offensiv Reconnoisering i den Hensigt at bemægtige sig den vestre Saarbred oversor Saarbrück. Preusserne syntes i Fægtningen ikke at have ventet vojt Angreb. Bagtmandstabet, som stod paa Post ved et Gjæstgiversted ved Navn Bellevue, flygtede, da vi nærmede os; en af det faldt. Midt under Attionen rykkede General Bataille frem i Retning af Jernbanen og fandt foran sig nogle Pelotoner af fiendtlige Forposten, der stod tæt samlede indtil Stenbroen over Saar. Da i et givet Dieblit en stærk preussisk Troppeafdeling havde vist sig paa Jernbanedæmningen, blev der givet Besaling til at aabne en Mitraileuseild mod den, og denne frembragte sieblikkelig den største Norden i de fiendtlige Rækker. Der blev ialt affyret 12 Stud, hvis Virkning var knusende. Nogle Kanonstød vare derefter tilstrækkelige til at standse den Geværlø, der blev rettet mod os fra Huse i Saarbrück. Medens Hovedfægtningen begyndte, undersøgte en Kolonne, sammensat af en Nyterestafadron og to Bataljoner Fodfolk under Kommando af Oberst Ferron, Egnen til venstre for Operationskorpset. Den beglede Geværlø med de fiendtlige Blænkere og sik nogle ligeoverfor Gersweiler. Et Detachement af Marchal Bazaines Körps rekognoscerede Fiendens Stilling imellem Saarbrück og Saarlouis indtil omkring 1200 Metres Østland ovenfor Würden. Fienden var ikke der tilstede i stort Antal. Dette er Hovedtrækkene af denne forelsige Operation, hvis Resultat var at afsætte Fienden hans Forbindelser ad Jernbanen mellem Trier og Neunchirken. Anden Fægtning har der ikke fundet Sted i Løbet af Dagen den 2de August, og Tropperne have leiret sig paa det Terrain, der er fravundet Fienden. Om Aftenen var General Grossards Hovedkvarter i Gjæstgiverstedet La Bréme d'or, som ligger paa den yderste Grænse mellem det franske og det preussiske Territorium. — De franske Blade bemærke, at General Grossards Rapport kan synes usædlig, men at den er affattet forend han havde faaet Rapporter fra de forskellige Afdelinger.

En Officer meddeler i „Mainzeit.“ Folgende om Fægtningen ved Weissenbourg: „Trefningen begyndte om Morgen den 8. General Douai holdt Byen besat med Avantgarden, imedens Hovedskyten stod forstandet paa Geisberg. Kampen, som aabnedes af det preussiske og bayerske Artilleri, var meget haardnakket; de stormende Regimenter maatte staar en halv Time i Graven indtil Bryret. Efter Indtagelsen af Weissenbourg, og efterat der var indtruffet stærke Undestotter af Tropper og Artilleri, blev Actionen almindelig. Kampen om Geisberg var lige saa blodig som Kampen ved Sadowa. Medens

Transmændene aabnede en morderist Ild fra alle Sides
staaer stormede Grenadererne i forening med andre Regimenter Geisberg og toge det med Vojnetten. Kl. 2 var hele den franse Division sprængt og efterlod en Mængde Døde og Saarede. Henimod Kl. 4 vare de preussiske Tropper allerede 3 Mil hinsides Weissenbourg. I Byen selv havde der dog forinden fundet en hæftig Gadekamp Sted; Transmændene havde forstandet sig i Husene og fjord fra Binduerne og Tagene. De tynde Tropper gave en Salve, sloge Binduer og Døre ind, og derpaa gik det løs.

I „Neue freie Presse“ strives om den samme Fægtning: Divisionen Douai havde i det Høje 14,000 Mand i Iden mod tre tynde Korpser paa i det Mindste 100,000 og sandsynligvis 120,000 Mand. Preusserne have saaledes haft den nidoebelte Overmagt. I det Mindste have 40,000 Mand Preusserne taget Del i Kampen; men selv om de to af deres tre Korpser ikke vare i Iden, maa disse Tilstede værelse paa Valpladsen dog have været af stor moralst Betydning. Det er selvsiglig en Ere for den preussiske Hærførst, at der kunde stilles en saa uhyre Overmagt imod det svage franse Korpss; men de 120,000 Mand kunde efter deres egen Tilstaaelse kun bestige Geisberg under store Tab, og de sangne Transmænds Tal angives ifsun til 500 Mand. Dette vidner om Transmændenes Dugtighed i at lede Fægtningen og maafe tillige om de franse Baabens Overlegenhed.

De franse Krigsfanger, som blevne tagne ved Weissenbourg, indtraf den 8e om Aftenen til Berlin. Tusinder af Mennesker havde indfundet sig paa Anhalt Vanegaarden, hvor de i flere Timer ventede paa Togets Ankomst. Da Rygten havde fortalt, at Fangerne skulle transporteret tilfods gennem Byen, var ogsaa mange Gader opfyldte af Ventende. Klokkken 6 ankom Toget, som medbragte 512 Mand, 12 Officerer og 2 Spioner, hvis Bestemmelsessted skal være Graudenz. De fangne Menige og Underofficerer anbragtes i Vognvogne, Officererne i en Wagon af Den Klasse. Hver Wagon bliver bevogtet af Mandstab af de Tropper, der havde vunget Fangerne til at nedlægge Baabnene. Fangerne tilhørte alle Baabenarter, og man bemærkede for det Meste beskjægdede og sterkt solbrændte Ansigtter. En særlig Interesse vakte Turcoserne ved deres hærgede Troper og smudsige, røde Buxer. Turban og Fez havde de for Storstedelen fastet fra sig paa Grund af Heden. Publikum rakte Forskriftninger og Cigarer ind af Binduerne til Fangerne. De Menige saa ud til at være temmelig vel tilmode, medens Officerene kun sjeldent viste sig ved Binduerne og saa mørkt hen for sig. Efter et kort Ophold forsatte Toget sin Hart til Østbanegaarden, hvor Fangerne blevne bespiste.

Hamb. Corr. meddeler: „Det af Marstal Mac Mahon kommanderede franse Armeekorps bestod af 4 Divisioner (a 13,000 Mand) Infanteri, hvoraf den ene, General Douay's, allerede var sprængt ved Weissenburg, og 1 Division Kavalleri (4 Regimenter a 500 Heste). Ligeoverfor Kronprinsens Armee, hvoraf den største Del efter Depeschen har været i Iden, har der altsaa staet 50—60,000 Transmænd.“ — Kronprinsens Armee anslaes til omtrent 130,000 Mand.

Korrespondenter til forskellige udenlandste Blad meddelede fra Frankrig om de uhyre Troppemasser, som ere koncentrerede mellem Mek, Nancy og de tynde Grænser, og anstaar den Totalstyrke, med hvilken Keiser Napoleon har aabnet Felstoget, til 400,000 Mand. I Modstæning hertil striveden i Reglen velunderrettede berlinske Milit. Zeit.: „Dette Tal maa bringe den til at smile, som hender det franse Hærføreren, den aktive Armeestyrke paa Krigssod og de forhaandenværende Reserver, og som ved Siden deraf beregner, hvad der maa blive tilbage ved Depoterne, i det Indre af Frankrig, i Algier osv. Til Trods for alle de Anstrengelser, som Frankrig har gjort siden 1866 for at reformere sit Militærvesen, er det dog ikke lykkedes det at bevise en anseelig Forsegelse af dets Stridskraester. Hele dets Armees Organisation tilskedede det ikke aarlig at stille et Rekruttal, som blot tilnærmedesvis svarede til vort. Imedens man nominelt havde en Kontingent af 100,000 (tilslidt af 90,000) Mand, blev der i Virkeligheden ikke stillet Halvdelen af dette Tal under Fanerne. Indtil 1867 optoges der ikke engang 25,000 og i Nærene 1868—69 kun 40—50,000 Rekruter i Landarmeen. Imedens der i Tyskland aarlig traadte 95—100,000 Mand ind i Hæren, for fra denne Folsets Militærstole at træde tilbage i Folket, standsede denne Til- og Usgang næsten ganst i Frankrig og blev

heller ikke væsentlig forhøjet ved Militærreformen i 1868. Skjont man siden dette Aar vel har forlænget Ejendomstiden med to Aar, idet man istedetfor den hidtilværende 7aarige Ejendom under Fanerne har indført en 5aarig Ejendom under Fanerne og en 4aarig i Reserven, saa kunde dog denne Forandring heller ikke nythe meget, fordi netop hine ældste Aargange, som nu i Krigstilfælde kunde indkaldes til Armeen, vare meget for svage til at danne en anseelig Forsterkning. Naar den franse Hær indkalder alt det permettere Mandstab, saa stiger den til 380,000 Mand, naar den indkalder det udhjelte Reservemandstab (4 Aargange a 23,000 Mand), forstørker den sig til 460,000 Mand; naar endvidere de Ejendomsplichtige, som i en Næste Aar loselig indecereres i 5 Maaneder ved Siden af de aktive Bataljoner og derved sendes hjem, tages med tilhjælp, saa kan den samlede franse Krigsstyrke, Alt i Alt, bringes op til 600,000 til 630,000 Mand. Dette er det Yderste, som Frankrig for Dieblikket besidder af Stridskraester; her til maa dog ses den Borgeruebning, som fører Navn af Mobilgarden. Men denne Borgergarde vil aldrig være i stand til at udfylde Huslerne i Armeen eller blot til at forsvare en Festning imod den fremrykkende Fiende. I den ovenanførte Tal af 600,000 Mand indbefattes Alt, hvad der middelbart eller umiddelbart hører til Hæren, endog Gendarmerne, Remontevæsenet, Haandværkerne, Civilebedsmændene i Armeen osv. Drages disse Elementer fra, og regner man kun de kampdygtige Tropper og deres Officerer, saa kommer man til et Tal af ca. 540,000 Mand. Fra denne Masse maa der skift drages 60,000 Mand (til Algier, det indre Frankrig og Festningerne, af hvilke Mek og Strasburg alene kræve en Besættning af tilsammen 33,000 Mand); 85,000 Mand maa anvendes ved Depoter af alle Baabenarter, til Festningsartilleri, Ingeniorhjelpe osv.; frembledes maa enhver Feltarme have en Reservearme bag sig. Naar denne, som først skal dannes, anslaaes til 3 Armeekorps eller 94,000 Mand., og naar man lægger denne og de ovennævnte Summer sammen, saa faar man en Totalsum af 239,000 Mand, og naar denne trækkes fra den hele Hærstyrke af 540,000 Mand, synker den egentlige Feltarme ned til 300,000 Mand. Det er imidlertid sandsynligt, at den virkelige Styke snarere staar under end over dette Tal.“

Angaaende Østerriges og Italiens Holdning indeholde de østerrigske Provindshblade, der pleie at modtage Meddeleser fra det officiele wienske Pressebureau, følgende: „Som bekendt underhandler Grev Bigthum i Florents om en noiere Sammenstilling mellem Østerrige og Italien, saavel med Hensyn til Øvreholde af begge Staters Neutralitet, saaengen der er Mulighed for at oprettholde den, som om en fælles Indstriden i Aktionen mellem Magt og i et fælles Niemed, naar det ikke længer skulle være muligt at vedligeholde Neutraliteten. Som vi fra paatidlig Kilde erfare, er det allerede ikke længere tvivlsomt, at den omhandlede Overenskomst kommer i stand, og maafe foreligger den allerede i dette Dieblik til Ratifikation.“ Hertil kan ses følgende yderligere Oplysninger, som bringes af et i Pest udkommende Blad, hvori strives: „Ifolge troværdige Meddeleser fra St. Petersborg har den østerrigske Gesandt ved det russiske Hof afgivet den Erklæring, at Østerrige kun da vilde opgive sin Neutralitet, naar Italien deltog i Krigen, idet det ellers var at befrygte, at Italiens Deltagelse kunde blive højt paa Østerriges Besættning. Den østerrigske Regering maatte da paa sin Side ogsaa sætte sig i Forstaaelse med Frankrig. I god Overensstemmelse med disse Udtaleser om Østerriges eventuelle aktive Optreden saa Beretningerne i de østerrigske Blad om de militære Foranstaltninger, som Østerrige er i Besig med at træffe. Den vigtigste af disse er Besættelsen af Ennslinien, der i flere Aar har været projekteret, og hvorom der nu pludselig er taget Beslutning. De tekniske Forarbeider hertil ere allerede paabegyndte og ventedes tilendebragte i Lovet af 10 Dage, hvorefter Besættningsværkerne saa hurtigt som muligt skulle opføres ved hjælp af 30,000 Arbejdere under Ingeniortroppers Ledelse. Byen Enns skal danne Centralpunktet i denne Besættning. Værkerne, der opfastes af Jord og blive 54 i Tallet, antages at kunne staa færdige inden otte Uger. Ogsaa i den østlige Del af det østerrigske Monarki er der Tale om tilsvarende Arbeider, idet det skal være blevet besluttet at opfaste Besættninger ved Ejernes i Garni til Besættelse af Overgangene over Karpasjonerne. Jævnt meddels det fra Pest, at de der liggende Ingeniortropper have saet Marschordre

til Ejernes, og at Handelstammeret af den keiserlig-kongelige Besættnings-Direktion var blevet anmodet om at behændtgjøre, at Jordarbeider, Klippeprængning og Levering af Tømmer vilde blive stillede til Licitation ved Enns, Olmütz, Krakau og Ejernes. Honvedekruterne ere inkalde til den 10de eller 12te ds., og ved Ejendomstyperne gives der ikke længere nogen Ordov. Endelig synes Østerrige ogsaa at ville træffe Foranstaltninger ved den bømiske Grænde. Det heder nemlig i et i Prag udkommende Blad, sat østerrigske Generalstabsofficerer ere ankomne til den bømiske-bayerske Grænde, hvor de ere i Begreb med at foretage en Rekonstruktion af Terrenet og staffe sig Oplysninger om, hvormange Tropper de dervede Landsbyer vilde være i stand til at modtage i Indkvartering.“ — Efter hvad der er meddelt „N. fr. Presse“ skal Østerrige hos et privat Baabenfabrik i Monarkiet have beslist 100 Mitralleusere, dog efter et beliggst og ikke efter det franse System. Afleveringen skal imidlertid først finde Sted i næste Aar. Den franse Regierung skal have tilbuddt den østerrigske en af sine Mitralleusere til Model, men efter hvad „N. Frimbl.“ meddeler, er man i Østerrige allerede befjendt med dette nye Mordvaaben, idet man i længere Tid har været i Besiddelse af 3 Mitralleusere, med hvilke der er blevet anstillet en Mængde Horsog. Opfinneren af Mitralleusen har nemlig ifølge samme Blad allerede tidligere været i Wien og imod en Godtgjørelse af 30,000 Gylden overladt Regierungens tre Modeler til Mitralleusere af forskellige Konstruktioner. Han skal ogsaa have gjort Preussen et lignende Tilbud, som imidlertid blev afslaaet.

I det engelske Overhus's Mode den 4de ds. reiste Lord Russell en Debat om Englands Forpligtelse til at forsvare Belgiens Neutralitet. Han udtalte, at en saadan Forpligtelse fandt Sted, og henviste til, at både Lord Derby og Lord Clarendon havde erklæret, at enhver af de Magter, som havde garanteret Belgiens Uafhængighed og Neutralitet, vare individuelt og hver for sig bundne ved Garantitrataten. Dersom England veg tilbage fra Udsigten af sine Forpligtelser, dersom det i denne Sag optraadte paa en trolos Maade, vilde det — hævde Lord Russell — meget snart opføre at være en Stormagt. Han henviste dernest til Antwerpens store militære Betydning, idet han fremhævede, at naar dette Punkt var i en stendig Magts Hænder, kunde der her let samles en Flaade og forberedes i Expedition, der kunde blive meget faretruende imod England. Keiser Napoleon I havde med sit starke Blik fuldkommen indsette dette og betegnet Grobringen af Antwerpen som et imod Englands Hoved rettet Pistolsud. Det var umuligt ikke at føle nogen Frygt med Hensyn til Belgien, naar man vidste, at i 1866 og endnu tidligere havde den preussiske Premierminister og en fransk Ambassadør taget under Overvejelse, hvoredes en Traktat, som var bindende for begge disse Parter, skulle trænkes, hvoredes Tro og Love skulle brydes, og hvoredes man skulle komme Belgiens Uafhængighed tilbage. Udenrigsministeren, Lord Granville, erklærede i sit Svar paa den mest positive Maade, at Regierungen var sig Englands Forpligtelser overfor Belgien vel bevidst, og han tilhøiede under Husets Bisfalb, at han var overbevist om, at naar Regierungen med Alvor fulgte den Bei, som baade Landets Ere, Interesser og Forpligtelser bid det, vilde den finde fuld Understøttelse hos Parlamentet og Nationen. Ministeren meddelte endvidere, at Regierungens efter Fremdragningen af den af Russell berørte Sag angaaende det saakaldte Udlæst til en Traktat mellem Frankrig og Preussen havde gjort Skridt til paa en bestemt Maade, men dog uden at antage nogen offensiv eller truende Tone, at underrette andre Magter om, hvad England ansaa for at være dets Pligt overfor Belgien. Endelig udtalte han, at Huset maatte være overbevist om, at naar Regierungens en Gang havde tilhængt sig Hensigter, skulle Intet bringe den til at vige tilbage fra disse. Dette sorte Svar blev i folge Times af Ministeren udtalt med en Bestemthed og Energi, som gjorde et særdeles gunstigt Indtryk paa Huset.

Gavn. Dampstibet Kronprinsesse Louise ankom hertil igaar Aftenstiden fuldledet med Stylgods, deriblandt ca. 70 Houst. Smør, 6 Fade Tobak og ca. 50 Sælde Kasse. Dampstibet „Falster“ afgik fra Laurvig i Morges Kl. 5. „St. Olaf“ er ankommet til Danzig.
Rejsende fra København funne meddelede, at den tidligere i Alabesbugten beliggende franse Eskader er ankommet til Bornholm, hvor den indtager Kul. Et hurtigtstående franse Lydstampstibet, „L'Orionelle“, er stationeret i København

for at overbringe indløbende Telegrafdepescher til den franske Flaade.

Følge Telegram til Marineministeren fra Chefen for Korvetten Nornen, Kaptein-løjtnant Müller, ankom Korvetten til Bergen den 10de d. M. om Aftenen. Alt vel inden Borde.

Reinholdt Schmidt er udnevnt til svensk og norsk Vicekonsul i Pernau under Konsulatet i Riga.

Kredslyttermøde afholdes paa Lindøen Søndag Kl. 8 Formiddag. Ogsaa passive Deltagere tilstedes Adgang mod Erleggelse af 12 kr.

Kristiania Havnekommission skal have anlagt Sag mod Militæreretaten i Anledning af Skarpskydningen fra Vippetangen.

Storthingsvalg. Ved Distriktsforsamlingen for Finnmarkens Amt paa Hammerfest den 9de ds. blev, ifølge Telegram til Dagbladet, til Representanter valgt: 1) Haged Eriksen med 19 St. og 2) Lensmand Dybli med 10 St. efter Omvalg (med ikke Suppleant). — Suppleanter blev: Kirkesanger Eilerson med 12 St. og Handelsmand Schanke med 9 St. 25 Valgmand afgav Stemmer.

Om Årsvæxten indberetter Amtmanden i Romdals Amt:

Stottende mig til, hvad jeg selv har erfaret, ligesom til erholtede Oplysninger fra Fogden, Lensmand og Andre, kan jeg med Hensyn til Udsigterne til Høsten meddele:

Fast den hele Væar, lige til ud i forrige Maaned, var Beirlaget regnfuldt, taaget og koldt, hvilket overhovedet ikke kunde virke heldigt paa Årsvæxten. Den mislige Virkning har imidlertid været meget varierende paa de forskellige Gaarde, efter Beliggenhed nærmere eller fernere ved Søen, Jordbærområdet og Høje, kan jeg med Hensyn til Udsigterne meddele.

Hvad specielt beträffer Kornagrene, da kages fra flere Kanter over, at de, vistnok for en stor Del en Folge af daarligt Sædetorn — ere tynde og fulde af Ugres. Hær høres saadan klager fra enkelte Distrikter paa Sondmore, nærmest fra Bolder, Harham og Banelven; men saa bereites igjen Udsigterne fra flere andre Distrikter, hvorfra kan nævnes Sunelven, Nordalen, Strand, Ørstaug, Monsdal og Sundalen, at være meget lovende.

Før en Uges tid siden indtraadte her et varmt, drivende Beir, hvilket heldige Virkning paa Kornagrene har været ganst mærlig, og vedbliver Boret endnu i nogen Tid at være gunstigt, anser jeg det hel rimeligt, at Kornavligen i Gjennemsnitt kan blive ganst i tilfredsstillelse.

At dette ikke vil blive tilfældet paa Gaarde med sidstnævnte Marker, hvor man har benyttet meget daarligt Sædetorn, eller hvor man har været mindre omhyggelig med at slie sine Agre, kan imidlertid paa den anden Side forudsættes med storstørrelse.

Som Regel tan derhos formentlig opstilles, at Kornagrene i de mere højtliggende Bjordistrikter staa ulige bedre end i Højdistrakterne.

Om Udsigterne med Hensyn til Poteteshøsten er det maafe endnu noget fortaligt at have nogen bestemt Mening. På mange Gaarde stortede det noget paa Udsæd, men jeg har dog Grund til at tro, at man iaa ikke har benyttet saa meget mindre Areal til Potetesland end i Almindelighed.

Forbolene medførte, at Plantens Udvilting paa de forskellige Steder er højt ulig. I mange Distrikter staar Potetessagrene meget frodige, og ser jeg ikke i de forhaandenværende Omstændigheder overhovedet noget, der kan tilintetgjøre Haabet om en god Udsæd.

Udsigterne med Hensyn til Høsten kunne formentlig karakteriseres som ganst lovende. — Vel kan det være, at Udbytten i enkelte Distrikter vil blive noget under det normalige, og kan ogsaa være, at Marshøst, af Mangl paa formoden Solbarme under Planternes Udvilting — vil vise sig noget udvist; men saa har Indhostningen, der i det Store først paabegyndtes for en Uges Tid siden, været begunstiget af det bedste Beir, og er allerede en Mangl Hø, saa godt hjerget som muligt, kommet i Laden.

Amtmanden i Søndre Bergenshus Amt indberetter følgende om Årsvæxten:

Udsigterne for Høsten ere i Søndre Bergenshus Amt idet helestataget ret lovende. Høsten, der nu i Almindelighed er langt fremstreden, har hidtil for det Meste været begunstiget af det normalige Beir, og der synes at være Grund til næsten overalt at vente et godt og i de fleste Distrikter endog et meget godt Udbytte.

Hvad Korn- og Potetes-Avgrene angaaer, da vare de som følge af den usædvanlig ringe Barme i den første Del af Sommeren paa de fleste Steder satte betydelig tilbage, men det førstes gunstige Beir i den senere Tid har væsentlig rettet herpaa, saa at man formentlig ogsaa for Korn- og Potetes-Avgelingens Bedkommende fast overalt tor gjøre sig Haab om et middels Aar og i en stor Del af Amtet om et godt Midt-årsal.

I enkelte Distrikter, nærmest Ulvigs og Rosdals Hæreder ere Udsigterne endog ualmindeligt lovende.

Frugtarven tegner derimod overalt i Amtsdistrikter til at blive højt ubetydelig.

Glaaden. Efter forlybende stal ifølge Gjeng. Laarnfartsierne Skorpionen og Mjølner sættes i stand. Kommandoen ombord i Thrudvang og Lougen stal nok stryges Fredag; Varegods fra disse stal afleveres, men Inventarium beholdes ombord.

Storkyret. Tronfølgeren ankom den 7de dennes kl. 4 Esterm. til Helsingør ombord i den russiske Dampyacht „Dloss“. Han gik strax i Land under Kongesalut fra Kronborg og bachten modtoges af den danske Kongefamilie.

Underrettsdommen i den Sandbergiske Sag er ifølge Sm. Amtst. stadsæstet af Overretten. Som bekjendt gik den ud paa 32 Dages Hengsel paa sædvanlig Fængelost. Efter forlybende agter Sandberg at appellere til Høiestret.

Beiret. Vi havde ifølgearaas siger Stav. A. f. 8de ds. Lyn og Torden med flig øfende Regn, at Mosevandet i Roset af 7 Timer steg 9 Tommer. Den sterke Sommervarme vedværer fremdeles.

Den nordtyske Konsul i Bergen udloover 100 Spd. til den, der kan bringe den nordtyske Grønlandsfarer „Albert“ af Bremen Underretning om den mellem Frankrig og Tyskland ubrude Krig, saa at den kan føge ind til Bergen istedet for Weseren.

Fra Sønderborg strives den 1ste ds. til Gyens Avis: Den Styke, som nu med Et er blevet samlet her paa Als og ved Snudeved, kan vel anslaaes til en 25,000 Mand. Hvoromhilst man vender sig hen, træffer man paa Arbejdere sysselsatte med Befestningsværker. Vor eellers saa frødige og frugtbare Marker se nu helt bedrøvelige ud, da al Grode er nedslaget. Strandbredderne ere paa de Steder, hvor Kanonerne ikke kan hindre en Landgang, forsynet med saakaldte spanske Ryttere, og præussiske Ingeniører er sysselsatte med at nedslægge Torpedos i Alsundet. Man holder desuden paa at bygge to nye Pontonbroer over Sundet, hvortil de benytte alle her i Havnene liggende mindre Fartsier, hvis Master til den Ende kappes af.

Den franske Flaade. I de danske Farvande vrimler der nu af franske Krigssibe. En fransk Flaadeafdeling, bestaaende af 10 Skibe, passerede forbi Kallundborg Fjordmundingen den 5te om Formiddagen, staende Syd paa ned ad Bæltet. Gyens Avis vil vide, at Afdelingen Natten i Forveien lac til Ankars i Seiersbugten.

Fra Vagenkop strives til „Langel. Ab.“ den 7de August: En fransk Eskadre, bestaaende af 6 Panzersibe og 2 mindre Skibe, gik igaar Formiddag kl. 10 forbi Gulstav og stod Sydvest efter. Henimod Aften kom den tilbage og anfrede op en Milskov Vest for Vagenkop, hvor den endnu ligger. I Roset af Natten er der kommet et mindre Skuesib til.

Kanonade. Folk, som de to sidste Nætter have været ved Lillebæltets Kyst i Nærheden af Midtfjord, ville ifølge B. A. af 8de dennes Kl. 11—12 have hørt en stærk Kanonade i sydlig Retning. — Man fortæller, at Preusserne paa Als om Natten foretage Skarpstydningsøvelser med svært Skyts og ved elektris. Belysning.

En russisk Eskadre i Østersøen. I Freuds Aftes gik 3 store russiske Panzersibe Syd paa forbi Visby paa Gotland.

33 nordtyske Skibe ere kroerne i Skul i Malmø Havn. De have alle beholdt deres Ladning inde, men de fleste Besætninger ere blevne afmonstrede og hjemsendte.

Om den franske Armé. Tre nye Regimenter Turchos stal dannes, og dette Korps, Tyskernes Strel, stal til September telle 25,000 Mand. Om disse Troopers Kampmaade fortelles der, at de ofte gribte til Blugten, for pludselig at vende om igjen og saa angribe fienden paanyt med dobbelt Kraft. Underiden stal de ogsaa bruge at kaste sig til Jordens, naar fienden forsøger dem, og blive liggende til disse er rende forbi, hvorpaa de atter reiser sig og flyder dem i Ryggen. — Den afranske Hær, den mest hærdede og stribvante i hele Verden, brenner af Krigslyst; Zuaverne sjæle sig bort fra sine Kaserner, hvor 25 af hver Bataljon er ladte tilbage, og indfinder sig blandt sine til Frankrig drængende Kammeraters Mæller. Et Regiment, det 92de Linieregimente, som har lagt 10 Åar i Afrika, har været saa uhyggelig ikke at deltage paa Krim, i Italien og i Mexico. Det skulle ogsaa nu være gaet ligeban, hvis Regimentet ikke havde henvendt sig direkte til Keiseren med et Bonstift om endelig engang at saa deltagelse i et Feltslag — efter i 10 Åar at have hjempet uafsladelig i Alziger, hvilket ikke regnes for nogenting.

Fra Berlin strives, at Provinssen Brandenburgs Konstitutor har maalt give flere Prædikanter en Jettesættelse, fordi de fra Præfestolen forsvælte sig i den Grad, at de kaldte den af Frankrig saa letfindigen begyndte Krig en Guds Straffedom over vor (Tyskernes) Synder. Som en Besynderlighed kunne vi ved denne Lejlighed meddele, tilsoier „Volks-Beit.“, at en Prædikanter i den lille Landsby Starkow fra Præfestolen forsynde sin andægtige lille Menighed, at alle disse franske Moder, i Sæerdeleshed Chignonerne, var Styld i det Hele. Men den næste Sondag sit den fromme Præstemand vide, at Damerne i denne Henseende ikke ere at spise med. Thi Kirken stod tom.

Abd-el-Kader har erholdt Befaling over en Cavalleriafdeling ved Rhinen.

Kongen af Belgien stal, trods det belgiske Negatingsblads Vaastand, ifølge paalidelige Meddelelse til franske Blad ikke blot have ladet sine kostbareste Malerier og alt sit Selvtsi bringe fra Residenzslottet Laken til Antwerpen for hurtig at kunne bringe det i Sikkerhed paa engelsk Grund, naar Udeiret stulde byrde los over hans Land, men endog have taget en Bagatel af 85 Millioner Frks. ud af Banken, formodentlig for ikke at savne en Nedsættelse, naar Tiderne blive trange.

I Tyskland er der nu, som rimelig kan være, overalt stor Jubel. I Frankfurt blev Seiers-Telegrammerne opført fra Scenen om Aftenen den 6te ds. I Hamburg illuminerte man. Men først var Glæden i Berlin selv, hvor Telegrammerne under Tusinders Hurraaab blev opført fra det Kongelige Slot.

Victor Hugo er som bekjendt en stor Fiende af alt, hvad der hedder Krig. Han har nu freget en meget hvid Artikel mod de Herrer, der efter hans Formening har forsøgset den. Napoleon er naturligvis erklaaret skyldig i Forbrydelsen. Berthold Auerbach, den tysske Folketiditer, er ogsaa ube og striver derom; han er meget vred paa „die Franzosen“, der kommer for at forstyrre det fredelige Tyskland i dets idylliske Tilværelse.

Forsvunden Kommunalmyndighed. Sundehedsnæmden i Mexico er sporløst forsvundet. Dens Ordfører stal ikke engang findes i Lænet, og Medlemmerne er ikke at faa Nedre paa nogetsteds. Mexicoblænde opfordrer den eller dem, som muligens funde faa Kundstab om de Forsvundne, at anmeldte dette for Stadsstaben.

En Arbeidsstandsning fandt 29de Juli Sted af 60 Arbejdere ved en Fabrik i Geesse. Men da Kloften kaldte til Arbeide, angrede de sig den ene efter den anden og selv Anstifteren, som dog blev affædiget for sit Besørger.

Telegrammer til „Dagbladet“.

(Ogennem det norske Telegrambureau).

Paris, den 11te August.

Den longivende Forsamling vedtog hurtig Behandling af Forslag om 1 Maaneds Opsættelse af Udbetalinger forfaldne 11te Aug. Komitesforslag: Ugifte Borgere mellem 25—35 Åar indordnes i Armeen; Understøttelsen til Mobilgardenens Familier forhøjes til 20 Missioner. Forsamlingen vedtog enthalstigt et Takkevotum til Armeen.

Mek, den 10de August kl. 4½.

Intet nyt Angreb.

London, den 11te August.

Cairns dadlede den belgiske Traktat, som kunde indvise England i en Krig, hvor Rusland og Østrige vare udenfor. Redcliffe og Shaftesbury billigede Regeringens Politik.

I Frontalen ved Parlamentets Slutning prædikes, at den engelske Regering søger at indstrække Krigens Udstrækning og bidrage til en be-timelig og ærefuld Fredsslutning.

Den præussiske Gesandt har undertegnet den belgiske Traktat og den franske Gesandt er nu be-myndiget til at undertegne. De Magter, der have undertegnet Traktaten af 1839, ere i adbudne til at undertegne, naar saa ønskes.

40

Statholderen endnu her; følgelig var Stuttgart endnu i Forsbundets Magt, og Raadsstyreren, der set ikke er Deres Hæbbs Undersaat, har ikke handlet anderledes end enhver af Forsbundets Soldater, der drog mod os i Festen.

„El, Ungdommen, Ungdommen! Hvor I dommer urigtigt, unge, høstere Ben! Saafnart Hertugen havde opfordret Staden og havde animum possidendi, var ogsaa Alt, hvad der befandt sig inden dens Mure, hans. Følgelig, hvo der stiftede en Sammensværgelse imod ham, er en Majestætsforbryder. Men omtalte Hr. von Kraft har holdt stærklig farlige Taler til Folket.“

„Ikke muligt; det vilde være aldeles imod hans Æres! Hr. Hertug, det kan ikke være sandt!“

„Georg!“ sagde denne alvorligt, „vi have længe med Taalmidighed hørt paa Dig. Det hjælper dog ikke din Ben. Her ligger Protokollen; Kantsleren har, inden jeg kom, holdt et Bidnesforhør, hvori Alt er bevist foletart. Vi maa statuere et Exempel! Vi maa saare vores Fiender dybt i Hjertet, Kantsleren har ganste Ret; dersor kan jeg ikke bemaade ham.“

„Saa tillad mig at gjøre ham og Bidnerne et Spørgsmaal, blot et Par Ord.“

„Det er imod al Rettens Form“, sagde Kantsleren ham i Ordet; „jeg maa protestere derimod. Hjere, det er et Indgreb i mit Embede.“

„Lad ham svørge, Ambrosius; han maa for mig gjerne gjøre den stakkels Synder et Par Spørgsmaal, han er dog forløren!“

„Dietrich von Kraft“, spurte Georg, „hvorfledes kommer I herhj?“

Den stakkels Raadsstyrer, som allerede saa Sværdet drægt over sit Hoved, forærede sine Ære og hans Ærder sloge imod hånden; endelig funde han usidte nogle Ord:

„Jeg er sendt herhj af Maadet, jeg blev Skriver hos Statholderen . . .“

„Hvorfledes kom I inat til Borgerne i Stuttgart?“

„Statholderen befalede mig igaar Aftes, at jeg fulde,

Carlsruhe, 10de August.

Strasbourg er cerneret fra alle Sider. Fernbanerne til Hagenau, Paris og Lyon ere besatte af Tyskere. Strasbourg's Befæstning siges kun at bestaa af et Infanteriregiment og Nationalgarde. Hæftningen meget svagt provianteret. General Beyers Opsordring igaar til Overgivelse afgav Kommandanten.

Genf, 10de August.

Schlenker, Konsul for det Nordtyske Forbund og de Sydtyske Stater, er arresteret.

Lyon, 10de August.

Franske Autoriteter have indledet Evangelskivation af Formuen skjont solvert. Sensation.

Florens, 11te August.

Deputeretskammeret er indkaldt Tirsdag. Senatet har vedtaget en Lov angaaende finansielle Forholdsregler.

„Opinione“ meddeler, at Regeringen endvidere vil indkalde 2 Aldersklasser.

Saarbrücken, 11te August.

Inden sin Afreise herfra udstedte den præussiske Konge en i det franske Sprog affattet Proklamation til Beboerne af frans, nu af Tyskere besatte Territorium. I denne Proklamation heder det: Efterat den franske Keiser har angrebet den germaniske Nation, ønsede og ønsker fremdeles det franske Folk at leve i Fred. Jeg har overtaget Kommandoen over Germanerne for at tilbagevise Angrebet. Jeg fører kun Krig mod Soldater. De franske Borgere skulle derfor nyde Sikkerhed paa Person og Gods, naar de ikke deltage i stendelige Foretagender. Korpsernes Generaler ville ved Specialforhøjning bestemme det Nærmere i denne Henseende saavel som med Hensyn til de nødvendige Rekrutter for Tropperne. En fransk-tysk kurs vil blive fastsat til Lettelte af Troppernes og Beboernes personlige Samhandel.

London, 11te August.

Underhuset. Gladstone forelagde den belgiske Traktat med Tilsænde, at Bernstorff allerede har undertegnet og at Lavalette vil undertegne saafnart Fuldmagt indløber. Osborne talte imod saadan homopatist Diplomati, der forbirrer istedetfor at løse Spørgsmålet. Gladstone forsvarede Regeringens Politik. England vil fly enhver unyttig Indblanding, det vil arbeide paa den mindst mulige Begrænsning af Krigens saavel som Fredsmægling naar Lejlighed dertil gives.

Stockholm, 11te August*).

Officiel Meddelelse fra Nordforbundets høvrende Minister:

Saarbrücken, 10de August. Den franske

Armee trækker sig tilbage paa alle Punkter mod Mosel. Preussisk Kavalleri forfølger. Store Forraad af Levnetsmidler, 2 Pontonkolonner og flere Fernbanetræn ere faldne i Preussernes Hænder. Hæftningen Lüzelstein er rømmet af Hænder.

* Ikke optaget i alle Exemplarer af Gaarsbladet.

Paris, 11te August.

Den longivende Forsamling: Kertry forlangte parlamentarisk Untersøgelse af Leboeufs Ledelse. Palikao bevirke Interpellationen med at Bazaine nu har Overkommandoen ved Armeen. Enstemmig vedtages Favres Forstlag om at vægne og reorganisere Nationalgarden paa Grundlag af Loven af 1831. Endvidere vedtages et Forstlag om Krigskreditens Forhælelse til en Milliard og Indsættelse af Tvangskurs paa Banknoter. — Det forstiges, at Latour d'Uvergne afslaaer Udenrigssporteføljen paa Grund af Sygdom.

Paris, 12te August.

Prinserne Joinville, Chartres og Aumale forlange i Breve til Frankrigs Ministre Ansetelse i den aktive Arme; Graden ligegyldig. De orleanske Prinser siges at være i Bruxelles.

København, 12te August.

„Dannevirke“ udmømer igjen.

Egtesviede i Juli Maaned.

I Tyskland:

2de: Gaardbr. Johannes Glende og Pige Marie Nielsdtr. 3de: Kbhv. Tobias Ulrik Johansen og Fr. Ingeborg Wenge. 4te: Skomagerbr. Mittel Olsen og Pige Gurine Kristoffersdtr.; Ejener Lars Anton Svendsen og Pige Karen Olssdr. 5te: Stræderbr. Alexander Johannsen og Pige Thora Lovise Johansdtr. 6de: Kbhv. Mag. Simon Wright Høgsaard og Fr. Ida Mathilde Lars. 11te: Stræderbr. Martin Edward Jensen og Pige Caroline Balthersdtr.; Arb. Ole Kristiansen og Pige Emilie Olssdr. 12de: Anton Nielsen og Pige Oline Paulsdr. 16de: Kbhv. Theol. Skolebestyrer Helge Bold og Fr. Sofie Magdalene Hjelm Berg. 25de: Matros Chr. August Andreassen og Pige Olea Nielsdtr. 26de: Arb. Johan Peter Johansen og Pige Ingeborg Jensen. 27de: Sergeant Peder Olsen Fallang og Pige Marie Olsen; Fotograf Hans Peter Østensen og Fr. Niloline Marie Amalie Nielsen. 29de: Lovin. Wincens Berg og Fr. Anne Elise Frederiksen.

Kristiania Torvpriser

den 11te August 1870.

	Spd. fl.	Spd. fl.
Ho. Timothei pr. Skpd.	1 48	1 84
Do. Bold	1 24	1 48
Halm af Rug	60	72
Do. - Byg	96	108
Do. - Høvre	84	96
Høvremel	5	6
Bøteter pr. Gentier (½ D.)	84	96
Do. - Tonde	1 48	1 72
Høvre	2	24
Smer pr. Spd.	2 48	2 72
Bleff	1 24	1 36
Drefhod	96	1 12
Kalvetjod	1	24
Bæretjod	1	24
Birkved pr. Ravn	2 48	2 72
Kurwed	2	24
Granved	1 72	1 84

det sydlige Norge, Nordsøen og de britiske Øer. Omkring Stat skyet og taaget Luft, ellers smukt Vejr. Temperaturen er paa de fleste Steder sunket lidt. Nogen Søgang paa Englands Østkyst, ellers roligt Hav. Udsigter: Vestlige sil sydvestlige Vinde med skyet Veir og maa ske Nedbør paa Vestkysten, smukt Veir paa Østlandet, i det Indre dog maa ske afbrudt af Tordenbygter.

Kristiania 764.4 +19.1 -14.4 Stille. Disigt.
Nairn 768.4 +16.1 +15.0 ONO Flau. Tykt.
Yarmouth 768.0 +16.7 +16.1 NNO Laber. Skyet.
Valencia 770.2 +16.1 +15.0 N Flau. Klart.

Handels- og Søfarts-Efterretninger.

Kristiania, 12te August.

Indklarerede:

Skip	Kapt.	fra	med
Pauline	Nielsen	Fredrikshald Indl. Vær.	
Eliada	Pedersen	Riga	Linsæd.
Eliada	Anderson	Stromstad	Salset Fisk.
			Udexpederede:
Skip	Kapt.	til	med
Helga	Zackariassen	Fredrikstad	Ballast.
Christine Marie	Christophersen	Skudsnæs	Stykgs.
Scotia	Greig	Granton	Trælast.
Sultana Reina Bush		London	Is.

Anmeldte Reisende.

Den 12te August.

Hansen fra Lærdal, Brauns fra Hamburg, Mansfeldt, H. J. W. Junken fra Amsterdam, Søg. Alme fra Drammen, Fr. Waagaard fra Aalelund, Thomasen fra Kr. sand, Fr. Bernhoff fra Østlandet, Konul Samuelsen med Frue fra Drobak, Konsul Bodker fra Konstantinopel, Hermann med Frue fra Egersund, Possessorat Gieotta fra Stockholm, Grundi med Familie og Kroken Areng fra Kr. halb, Resurt fra Schanberg, Neiss fra Tr. hjem, Fr. Andersen fra Lillehammer, Pastor Lampe fra Lærdal, Overton, Esq., fra London, Mr. og Mrs. Overton fra St. Albans, Miss Overton fra Hull Midtsjæl fra Utlændet, Tho. Hysing med Folge fra Alesund, Rector Knudsen fra Larvik i Hotel Scandinavie.

Bekjendtgjørelser.

Christiania Dampkjækken.

Lordag: Helegryns Soduppe og Læskaus eller Hækkespole 8 kr., Helegryns Soduppe og stigte Kjedelager a 12 kr. Til Aftentning 1 kr. billigere.

I Anledning Kredsskyttermødet paa Lindøen Søndag den 14de August gaar Dampskeb No. 53 hele Eftermiddagen fra Kl. 2 mellen Palæbryggen og Lindøen. Bestyrelsen.

Qvams Latin- og Realskole

modtager Indmeldelser til det nye Skoleaar, De 5 nederste Middelskole-Klasser træde da i Virksomhed efter den nye Skolelov baade i Latin- og Engelsklinjen.

Qvams Latin- og Realskole.

Paa Grund af Reparationer, som ikke ere blevne færdige, udsættes Optagelsesprøven til Tirsdagen den 16de Kl. 9. Skolen samles samme Dag Kl. 12.

Kristiania Skytterlag.

Ingen Skydning Søndag den 14de.

Folkehøjskole.

Til Medbestyrer ved en Folkehøjskole, som fra Høsten af agtes oprettet i Gjøvik, ønskes en dygtig Kandidat eller Student, der har en friheds- og folkelig Anstuelse, og som med Nidkjer-hed omfatter Folkeoplysningens Fremme. De herpaa nævnte vilde behage snarest muligt og senest inden August Maaneds Udgang med hørighe Legetimationer at melde sig enten skriftlig eller høstlig mundlig — for Undertegnede, der er i Besiddelse af tilstrækkeligt Lokale til Skolens Organisation.

Gjøvik den 22de Juli 1870.

M. Wildaasen,
Seminarist og Gaardbruger.

Kragerø Søforsikrings-Selskab

tegnere Forsikringer paa Varer, Fragt, Udstyr, Bodmeri og Kasko til billige Præmier. Police udstærdiges strax af Gust. Rich. Reiss & Co.

Brand og Livsforsikrings-Selskabet

S V E A,

med Grundkapital 2½ Million Spdr., tegner Forsikring mod Brandskade til billige Præmier og fordelagtige Vilkaar.

Prospekter for Livs-, Livrente-, Kapital- og Udstyrsforsikringer udleveres gratis, og fornødne Oplysninger erholdes paa Selskabets Kontor, Carl Johans Gade No. 19.

Fr. Berghaus.

Med
ALLAN-LINE
befordres Emigranter herfra til Amerika

hver Fredag.

A. Sharpe & Co.,
Elephant-Apothekets Gaard,
12. Toldbodgaden. 12.

Ved det Amerikanske Emigrant-Compagnie befordres Emigranter herfra til Amerika hver fredag.

O. Svenson.

Contor: Store Strandgade, skraa overfor Palaiet.

Dampskeb

"North Star"

afgaar herfra til

London

via Christianssand

Torsdag den 25de August Kl. 2,

og fra

London til **Christiania**

via Christianssand

Torsdag den 1ste Septbr. Kl. 2,
og senere hveranden Thorsdag fra ovennævnte Steder paa samme Tid.

Man behage at henvende sig for Fragt og Passage til **Henderson Brothers**, Hj. af Prindsens- og Skippergaden.

Amerifa.

Anker-Liniens Dampskeb
"Scotia" og "Scandinavia"

ville seile regelmæssig fra

Christiania hver Tirsdag Kl. 8 Aften,
Christianssand Onsdag 10 Formiddag
og besødre Passagerer til deres

Store Atlantiske Dampskeb,
som seile to Gange hver Uge fra

Glasgow til New York

før laveste Pris.

Før 4 kr. pr. Døgn for hver Bogen faaes udoveret Logis med Køie af samme Slags som ombord, samt fri Transport af Bagage.

Norsk Told følger Passagererne hele Veien liget til Chicago.

Dygtig Læge findes altid ombord.

Normerket Kost. Medicin og Lægehjælp gratis.

Penge-Ordres udstedes uden Provisionsberegning.

Man henvende sig til Cierne

Henderson Brothers,

Hjørnet af Prindsens- og Skippergaden.

Anker-Liniens Nordø-Dampskeb Scotia og Scandinavia

seile regelmæssig

til Granton Dock, Edinburgh

fra Christiania hver Tirsdag Kl. 8 Aften,
Christianssand Onsdag 10 Formiddag,

Gotheborg Lørdag 1 Eftermiddag,

fra Granton Dock, Edinburgh

til Christiania hver Lørdag Kl. 1 Eftermiddag.

Christianssand Tirsdag 4

Gotheborg 4

Salonplads inclusive Table d'Hote og alle
Fornødenheder (undtagen Viin & Spirituosa) 14
Spd. 40 St. Retourbilletter 24 Spd. Drifte-
penge forbrides ikke.

Mellemdæksplads med Kost og Brug af Emi-

grantssie 5 Spd. Godsfragt billig.

Man henvende sig til

Henderson Brothers,

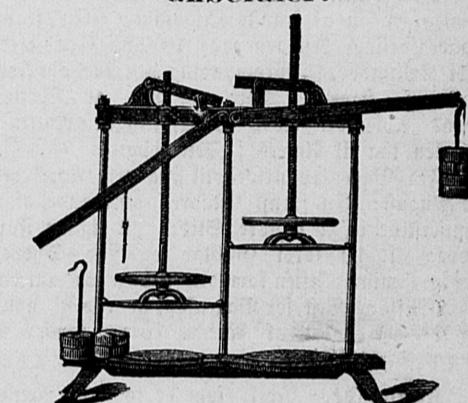
Hj. af Prindsens- og Skippergaden.

Harto. Jacobsen Kiel

anbefaler sin Speditionsforretning.

Ulrik Rosing,

Christiania,
anbefaler:

Ostepresser,
Ostekværne for Cheddarost,
Smørkjærne med Hestegang
Nærmere Meddelelser paa Forlangende.

Ulrik Rosing.

Jernbanetorvet No. 5.

Rosendahls Papirfabriks Till-virkninger af Protokol-, Skriv-, Concept-, Post-, Tag-, Træk-, Tapet-, Tobak-, Tryk-, Kardus- og Makulaturpapir anbefales til Fabrik-priser fra Oplaget ved

Fr. Berghaus.

Til Sylting

anbefales

Havanna og Farin til 12½, 13, 13½,
14 Skill. pr. Pd.,

Raffinade 16½, 17, 18 Skill. pr. Pd.,

Edikke, fransk, 9 Skill. pr. Fl. hos

Jens Röhne,

Jernbanetorvet.

En, som interesserer sig meget for
Folkeskolen, tilbyder frie Lokale dertil.
Man henvender sig til **Hans Bolten** i
Jevnager.

Adresse: Lynner Postaabner i Jevnager.

Sammesteds er gode Bekvemmeligheder tilleie.

En Seminarist

med meget gode Atester søger en Huslæ-rpost til Høsten, helst hos en Embedsmand, der var villig til for en større Del af Lønnen at læse de nyere Sprog og Matematik med ham. Bladets Exped. anviser.

Nedgivet af H. G. Børner.

Kristiania, Trold hos H. J. Jensen.

Junkerens sidste Haandtryk vilde begive sig bort; "ved I og saa, at Eders fordums Vært og tilkommende Fætter, hr. von Kraft, er her?"

"Raadsstriveren? Hvorledes kommer han her? Han holder jo med Forbundet!"

"Han er her, og det just ikke i den behageliste Stilling, thi han sidder i Gangenstab. Igaar Aftes, da Folket løb sammen for Hertogens Styld, stal han have talt offentligt for Forbundet."

"Gud i Himmel! Det var Dietrich von Kraft, Raadsstriveren! Da maa jeg hurtigt til Hertugen, han dømmer ham allerede, og Kantsleren vil lade ham halshugge! Lev vel!"

Med disse Ord ledde Ynglingen hen ad Korridoren til Hertogens Gemakker. Han kom i Mømpelgard paa alle Tider af Dagen til Hertugen, derfor gjorde ogsaa nu Dørsvogterne ørbedigt Plads. Han traadte hurtigt ind i Gemakket; Hertugen saa forundret og tillige noget fortadelig paa ham, men Kantsleren havde paataget sig det evigt føde Smil som en Mastse.

"God Morgen, Sturmfeber!" raabte Hertugen, der sad i en grøn, guldbroderet Klædning og en grøn Jagthue paa Hovedet ved Bordet. "Har Du sovet godt i mit Slot? Hvad fører Dig allerede saa tidligt til os? Vi ere be-stættigede."

Den unge Mandes Øine havde imidlertid streift ursigt omkring i Værelset og fundet den ultimste Raadsstriver i en Krog. Han var blev som Døden, hans ellers saa sirlige Haar hang i Horden og en rosenfarvet Kappe, som han bar over en fort Klædning, hang om ham i Bølster.

Han fastede et rørende Blik paa Junker Georg og saa derpaa op mod Himmelnen, som om han vilde sige: „med mig er det forbi!"

Bed Siden af ham stod endnu nogle Mænd og en hoi, mager Mand, som han erindrede sig at have set for. Gangene blev bevogtede af den lange Peter, den tapre Magdeburger og Staberl fra Wien. De stode med Benene vildt

fra hinanden, Hellebarden støttede mod Jorden, snorlige paa deres Post.

"Jeg siger, vi have Forretninger", vedblev Hertugen; "hvorför stirrer Du bestandigt paa det rosenfarvede Meneslebarn? Det er en forhærdet Synder; Sværdet bliver allerede slebet for ham."

"Deres Næde tillade mig et Ord", svarte Georg. "Jeg hender hin Mand og vil indestaa med Alt, hvad jeg eier, at han er en fredelig Mand og sikret ingen Forbryder, som fortjener Døden."

"Bed Sankt Hubertus, det er driftigt! Naturen har forandret sig. Min Kantsler, den fortæflige Jurist, har pyntet sig som en ung Krigsmand, og min unge Krigsmand der vil være Advokat! Hvad siger I dertil, Ambrosius Bolland?"

"Hi, hi! Jeg har villet gjøre Deres Høihed en Mor-sab ved min Person; jeg ved fra fordums Dage, at I elster en lidet Spas; nu, den hære, gode Sturmfeber vil forsøge Lystheden og spille Jurist. Hi, hi, hi! men det vil ikke hjælpe ham, den Rosenfarvede. Majestætsforbrydelse! han bliver dog halshugget, han i Kappen!"

"Dr. Kantsler", raabte Ynglingen, glædende af Harme, "Hertugen kan bevidne mig, at jeg aldrig har havt Lyst til Håndværk-Streger. Denne Rolle gjor jeg ikke Andre stribig! Og med Menneskeliv leger og spørger jeg aldrig! Det er mit sande Afbør; jeg indestaa med mit Liv for herværende Adels-mand von Kraft, Raadsstriver i Ulm. Jeg haaber, at min Borgen vil blive antaget."